

רע"פ 8366/15 - אברاهים חמוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8366/15

לפני:

아버اهים חמוד

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
المحظوظ בחיפה, מיום 26.11.2015, בעפ"ת
13261-07-15, שניתן על ידי כב' השופט ר' בש

עו"ד שלומי בלומנפלד

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניו בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזק בחיפה (כב' השופט ר' בש), בעפ"ת 13261-07-15, מיום 26.11.2015, בגין נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בחיפה (כב' השופט ג' קרצבום - סג"נ) (להלן: בית המשפט לטעבורה), בתת"ע 2435-04-14, מיום 3.3.2015.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. המבקש הורשע, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירה של נהיגה מעל ל מהירות המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. מעובדות כתוב האישום עולה, כי ביום 3.2.2014, בשעה 13:00, נהג המבקש ברכבו, מסוג "BMW", בכביש 70, ב מהירות של 152 קמ"ש, כאשר המהירות המותרת לנסיעה באותו כביש היא 90 קמ"ש. בבית המשפט לתעבורה, לא כפר המבקש באמונות מכך הרמידה, שעלה בסיסו נקבעה מהירות נסיעתו ברכב. עוד הסכים המבקש, כי לא נפל פגם באופן הפעלת מכשיר המדידה על-ידי מפעלן. טענת ההגנה הייתה, אפוא, כי לא ניתן לקבוע באופן ודאי כי המדידה שבוצעה באמצעות מכשיר המדידה מתייחסת לרכבו של המבקש. זאת שכן, לשיטתו של המבקש, לא הוכח כי שדה הראייה של מפעיל מכשיר המדידה היה נקי מכל רכב אחרים, למרחק של 50 מטרים לפחות, משני צדדיו של הרכבו של המבקש (להלן: דרישת 50 המטרים). בית המשפט לתעבורה קבע, כי, אמנם, לא התקיימה, במקורה דנא, דרישת 50 המטרים, ואולם המכשיר אשר מدد את מהירות נסיעתו של הרכבו של המבקש השמייע "צליל דופלר בודד ורצוף". נתון זה, כך נקבע, מצבייע על כי מכשיר המדידה קלט רכב אחד בלבד בשטח אלומת השידור של מכשיר המדידה. זאת, להבדיל ממצב בו מכשיר המדידה משמעו יותר מצליל דופלר אחד, דבר אשר מציבע על קיומו של לפחות רכב אחד נוספת, בשטח אלומת השידור. על רקע זה, ובשים לב לכך שמבצע מכשיר המדידה שמר על קשר עין רציף עם הרכבו של המבקש, לאורך תנעותו, שוכנע בית המשפט לתעבורה כי הרכבו של המבקש, הוא שנקלט במכשיר המדידה.

3. בגזר דין, מיום 1.6.2015, זקף בית המשפט לתעבורה לחומרת עונשו של המבקש את מהירות נסיעתו הגבהה; ואת עברו התעבורי המכבייד, הכולל 51 הרשעות קודמות. לזכותו של המבקש, נזקפה העובדה שהרשעות המהוותית האחורה בעבירות תעבורה, נעשתה בשנת 2003. על יסוד שיקולים אלה, החליט בית המשפט לתעבורה לפолос את רישוין הנהיגה של המבקש לתקופה של 90 ימים. עוד הושו על המבקש 3 חודשי פסילת רישוין הנהיגה על תנאי, למשך 3 שנים, לבסוף את העבירה שבה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודות התעבורה [נוסח חדש]; וקנס כספי, בסך 1,200 ₪.

4. המבקש ערער על הכרעת דיןו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי, וערערו נדחה, ביום 26.11.2015. נקבע, כי אכן בית המשפט לתעבורה בכך שביבס את הכרעת דיןו על הנiton הנוגע לקיומו של צליל דופלר רצוף. לגישתו של בית המשפט המחוזי, נתון זה מהוות אינדיקציה מדוייקת וודאית יותר מדרישת 50 המטרים, המבוססת על הערה סובייקטיבית של מפעיל מכשיר המדידה. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי די בשילובן של שתי העובדות - בוגע לקיומו של צליל דופלר בודד; ובאשר לחבר העין הרציף ששמר מפעיל מכשיר המדידה עם הרכב המטרה - כדי להוכיח, מעבר לספק סביר, כי לא נסע רכב נוסף בשטח אלומת השידור של מכשיר המדידה, באותו רגע נתון.

הבקשה לרשות ערעור

5. המבקש הגיע בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, במסגרת טען כי באמתחתו שלושUILות משפטיות המצדיקות קיום דין דיוון בעניינו בפני בית משפט זה. העילה האחת, כך נטען, נוגעת לעובדה שבית המשפט לתעבורה הוציא תחת ידו קביעה הסותרת החלטה שנינתנה בבית המשפט לתעבורה, בתיק אחר (תת"ע 3995-08-14) מדינת ישראל נ' פאעור (15.2.2015) (להלן: עניין פאעור). המבקש ציין, כי בית המשפט לתעבורה ביסס את קביעתו בוגע לקיומו של צליל דופלר רצוף, על יסוד טופס זיכרון דברים שמיילא מפעיל מכשיר המדידה. בטופס זה, כך הדגיש המבקש, בחילוק הנוגע לקיומו של צליל דופלר בודד, בוצע סימון "ו" בלבד. ואולם, כך נטען, בית המשפט לתעבורה

קבוע בעניין פאעור, כי הצהرتו של מפיעיל מכשיר המדידה, לפיה קיים צליל דופלר בודד, אינה יכולה להסתכם בסימוניו בלבד, ויש צורך גם בהצהרת המפיעיל על כן. המבוקש הוסיף וטען, כי גם משיקולי צדק אין מקום לבסס את הרשותתו, אך ורק על יסוד סימונו ה-^{י-ו} בזיכרון הדברים של המפיעיל. לבסוף, נטען כי עניינו של המבוקש מעורר את השאלה האם באמת בית המשפט לטעבורה ראשאים להשתית את הכרעوتיהם, על יסוד ידיעה שיפוטית בלבד, ולהעניק למסקנתם "מעמד של אינדיקציה מדעית".

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש פסילת רישון הנהיגה של המבוקש, ולכך אדרש בהמשך.

דין והכרעה

6. הלכה היא, כי בבקשת רשות ערעור ב"גלוול שלישי" תתקבל במשורה, ובמקרים חריגים בהם מתעורררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית עקרונית, החורגת מעניינים הפרטוני של הצדדים לבקשתה, או כאשר מתעורר חשש מפני עיוות דין חמור או אי-צדק ממשי שנגרם למבקר (רע"פ 8167/15 נעימה נ' מדינת ישראל (6.12.2015); רע"פ 8237/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (2.12.2015); רע"פ 8106/15 אסולין נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה - בני ברק (30.11.2015)). לאחר שבוחנתי את הבקשה שלפני עצמה, הגעתו לכל מסקנה כי היא אינה עונה על אמות המידה שנקבעו למתן רשות ערעור, ומטעם זה, כשלעצמם, אין ידי להיעתר לה.

7. בבחינת מעלה מן הדרוש, אוסיף כי איני מקבל את טענותיו של המבוקש גם לגוףו של עניין. ראשית לככל, אזכיר כי קביעותו של בית המשפט לטעבורה אין מהוות הלכה מחייבות עבור בית המשפט לטעבורה במקרים עתידיים, ומכאן שגם אם קיימת "סתירה" בין שתי הקביעות הנטענות (ואיני קובע כי כך הוא הדבר), אין מדובר בטיעות משפטיות, כלל ועיקר. מעבר זאת, אציג כי במקרה שלפניו התבוססו הערכאות הקודמות, לצורך הרשותו של המבוקש, הן סימון ה-^{י-ו} בזיכרון הדברים והן על העובדה שמספריל מכשיר המדידה שמר על קשר עין עם רכבו של המבוקש, באותו רגע נתון. לפיכך, בנסיבות דנן, מסקנתו של בית המשפט לטעבורה מקובלת עליי, ואני רואה כל הצדקה להתערבותה. לכך יש להוסיף, כי המבוקש נמנע מלאיעיד כלל בפני בית המשפט לטעבורה, ובחר שלא יעד, מטעמו, גם הנושא אשר שהה ברכבו, בעת ביצוע העבירה שיוכסה לו. נתון זה שימוש, ובצדק, כחיזוק לגרסתה המפלילה של המשיבה.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשתה לעיכוב ביצוע עונש פסילת רישון הנהיגה של המבוקש. כפי שקבע בית המשפט המחויז, המבוקש יפקיד את רישון הנהיגה שלו בנסיבות בית המשפט לטעבורה, עד ליום 15.12.2015, שעתיים 13:00.

ניתנה היום, כ"ח בכסלו התשע"ו (10.12.2015).
